

Propunere de modificare a Codului Penal: articolelor 213 (Proxenetismul), 216 (Folosirea serviciilor unei persoane exploatate), 216¹ (Folosirea prostituției infantile), 218 (Violul), 219 (Agresiunea sexuală), 220 (Actul sexual cu un minor), 221 (Coruperea sexuală a minorilor), 222 (Racolarea minorilor în scopuri sexuale)

Propunere de modificare a Legii 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale (art. 6) și a Legii 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților (art. 2)

A. Acest set de propuneri legislative are ca prim scop clarificarea suprapunerilor și a tratamentului penal în sancționarea violului și a actului sexual cu un minor, prin introducerea în Codul Penal a unei noi incriminări a abuzului sexual asupra copilului care nu a împlinit 14 ani, indiferent de prezența sau absența unor acte de constrângere fizică, morală sau de punerea sa în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare. Drept consecință, în aprecierea elementelor materiale și intenționale ale actului sexual cu un minor sub 14 ani, consimțământul său nu va fi reținut drept cauză justificativă a actului sexual comis asupra sa. Argumentul are în vedere vulnerabilitatea ridicată a copiilor legată de vârstă cronologică, stadiul dezvoltării fizice, gradul redus al maturității socio-emoționale și un discernământ sexual prezumat a fi absent.

B. Un alt scop este asigurarea unei practici judiciare unitare și coerente în diferențierea cu precizie a faptelor de viol de actele sexuale consimțite de minori, aspect ce reiese din solicitarea Consiliului European, urmare a deciziei CEDO în cauza *M.G.C. v. Romania* (2016)¹. Prezenta propunere de modificare a Codului Penal este de natură să întărească protecția copiilor, alături de recente completări ale instituției juridice a prescripției răspunderii penale prin adăugarea ca excepții infracțiunile de viol și act sexual cu un minor.²

C. Al treilea considerent îl reprezintă, dat fiind numărul neobișnuit de mare de decizii ale instanțelor judecătorești cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, înăsprirea pedepselor prevăzute pentru infracțiunile de proxenetism (art. 213 C.p.), folosirea serviciilor unei persoane exploatate (art. 216 C.p.), folosirea prostituției infantile (art. 216¹ C.p.), viol (art. 218 C.p.), agresiunea sexuală (art. 210 C.p.), actul sexual cu un minor (art. 220 C.p.), Coruperea sexuală a minorilor (art. 221 C.p.) și racolarea minorilor în scopuri sexuale (art. 222 C.p.).

D. De asemenea, am considerat necesară modificarea legislației electorale pentru a bloca participarea, în calitate de candidați, a persoanelor pentru care s-au pronunțat hotărâri

¹ European Court of Human Rights, *Case of M.G.C. v. ROMANIA* (Application no. 61495/11), Strasbourg 15 March 2016. Link decizie: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-161380>

² Vezi LEGE nr. 217 din 29 octombrie 2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și pentru modificarea art. 223 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/231967>

judecătorești definitive pentru infracțiuni contra vieții, contra libertății persoanei, privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, contra libertății și integrității sexuale și rele tratamente aplicate minorului, comise asupra copiilor.

E. În aceeași notă a interesului instituțiilor europene de protecție a copiilor împotriva abuzului sexual, recent, negociatorii Consiliului și Parlamentului European au încheiat un acord provizoriu pentru derogarea de la articolele 5(1) și 6(1) ale Directivei Europene E-Privacy (2002/58/CE)³, ceea ce va permite, în continuare, furnizorilor de servicii de comunicații electronice (serviciile de e-mail și mesagerie bazate pe web) să detecteze, să elimine și să raporteze online abuzurile sexuale asupra copiilor, acoperind, de asemenea, situațiile de ademenire de către un adult a unui copil pentru a fi supus abuzurilor sexuale, până când legislația permanentă anunțată de Comisia Europeană va intra în vigoare. Acest lucru presupune translatarea derogărilor de mai sus prin modificarea corespunzătoare a *Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice*, în sensul includerii mecanismelor tehnice de combatere a proliferării acestui tip de materiale, prin filtrarea acestui tip de conținut de către furnizorii de servicii de internet, în așa fel încât să fie aceste materiale abuzive să nu intre în nici un fel în circuitul public.

Asumându-și consolidarea măsurilor în prevenirea și combaterea abuzului și exploatării sexuale, constatăm că, în Uniunea Europeană, multe state decid modificarea politicii lor penale cu privire la sancționarea abuzului sexual, atât prin creșterea pedepselor, cât și prin inserarea în legislație a noi infracțiuni care vizează copiii sub 14 sau 15 ani care nu pot oferi un consimțământ real pentru întreținerea de relații sexuale. Astfel, autoritățile din Germania și Franța, țări în care în perioada pandemiei de COVID-19 a crescut numărul cazurilor de abuz sexual⁴, au decis mărirea pedepselor aplicate agresorilor sexuali. Guvernul german a adoptat un proiect de lege⁵ prin care pedepsele pronunțate vor putea fi de 15 ani de închisoare, iar Senatul francez a adoptat o lege de modificare a Codului penal⁶ prin care orice act sexual comis de un major asupra unui copil care nu a împlinit 15 ani va fi considerat viol, putând fi pedepsit cu închisoare între 5 și 20 de ani, iar persoanele care folosesc prostituția infantilă și proxeneții cu închisoarea de până la 20 de ani.

Modificările propuse la Codul Penal (vezi Anexa 1)

Spre deosebire de soluția juridică a Parlamentului francez (crearea unei noi infracțiuni de viol care să prevadă separat actele sexuale comise asupra unui copil care nu a împlinit vârsta de 15 ani), Salvați Copiii propune includerea circumstanței agravante a vârstei copilului mai mic de 14 ani în structura infracțiunii de viol (art. 217, alin 3[^]1) și, respectiv de agresiune sexuală (art. 219, alin. 2[^]1). În corelație cu această propunere, am operat modificarea necesară în ceea ce

---

³ Art. 5(1) privește obligația statelor de a asigura confidențialitatea comunicațiilor și a datelor de transfer aferente transmise prin intermediul unei rețele de comunicații publice sau unor servicii publice de comunicații electronice, iar 6(1) reglementează prelucrarea și stocarea datelor de transfer de către furnizorii de comunicații publice ori serviciile publice de comunicații electronice. *Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice* (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).

www.shorturl.at/boMRX

⁴ <https://www.dw.com/en/germany-records-increase-in-murder-and-child-abuse-cases/a-57217668>

⁵ <https://www.dw.com/en/german-government-signs-off-on-tougher-child-sex-abuse-rules/a-55347906>

⁶ Rapport fait au nom de la commission des lois constitutionnelles, de législation, du suffrage universel, du Règlement et d'administration générale (1) sur la proposition de loi visant à protéger les jeunes mineurs des crimes sexuels, <http://www.senat.fr/rap/l20-271/l20-2711.pdf>

privește forma agravată prevăzută la art. 219 alin. 2, lit. c), în care victima va fi considerată orice minor cu vârsta între 14 și 18 ani.

Astfel, conținutul alin. 2 al articolului 220 (Act sexual cu un minor) a fost abrogat. Cu toate acestea, am considerat necesară evitarea incriminării actelor sexuale cu un minor care nu a împlinit 14 ani atunci când cealaltă persoană este tot un minor cu o vârstă mai mare de până la trei ani și am introdus drept cauză justificativă această împrejurare când poate subzista consimțământul pentru actul sexual cu un minor care nu a împlinit 14 ani. Restul situațiilor își vor găsi încadrarea juridică, în funcție elementele materiale ale faptei, la infracțiunea de viol (art. 218) sau agresiune sexuală (art. 219).

Dată fiind gravitatea faptelor de abuz sexual urmate de moartea victimei și reținând în logica stabilirii cuantumului pedepselor nu doar elementul intențional al agresorului, ci și perspectiva victimei copil cu vârsta cuprinsă între 0 și 14 ani și care este supusă suferinței fizice și unei stări de frică și teroare greu de descris, am considerat că sunt necesare pedepse mai mari care să apropie caracterul punitiv al infracțiunilor de viol și agresiune sexuală de pedepsele prevăzute pentru omor. Astfel, pentru ambele infracțiuni, pedeapsa propusă este închisoarea de la 10 la 20 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, similar infracțiunii de omor în forma simplă, ceea ce poate constitui un răspuns societal ferm și echitabil la un act inadmisibil.

De asemenea, ținând seama de constatările la nivel internațional că „în contextul fluxurilor migratorii mixte, femeile și copiii riscă în mod special să cadă victime traficantilor”⁷, constatându-se că „aproape un sfert din totalul victimelor din UE sunt copii, că fetele reprezintă aproximativ 78 % dintre victime, precum și că aproape 75 % din totalul victimelor copii din UE au cetățenia Uniunii”, concluzia noastră este că se impune mărirea pedepselor pentru comiterea faptelor de folosire a serviciilor unei persoane exploatate (art. 216 C.p.) și a prostituției infantile (art. 216¹).

De asemenea, mărirea minimului de pedeapsă, de la 2 la 3 ani, pentru infracțiunile de agresiune sexuală (art. 219 alin. 1) și act sexual cu un minor, forma agravată (art. 220, alin 3)⁸ urmărește eliminarea posibilității pronunțării pedepselor cu suspendarea executării lor, soluția predominantă în practica judiciară. În lipsa unui răspuns ferm, victimele sunt supuse riscului continuării abuzului și se creează condițiile transiterii în societate a unui mesaj de impunitate față de faptele comise și de pericol social redus al faptelor de abuz sexual.

Modificările propuse cu privire la legislația electorală

În cursul alegerilor electorale locale din 2020, au fost semnalate de către presă două candidaturi pentru funcția de primar, care au obținut voturile necesare alegerii lor, deși persoanele în cauză fuseseră condamnate ori se aflau în procedură judiciară pentru comiterea infracțiunilor de pornografie infantilă și relații sexuale cu copii sub 14 ani⁹ și folosirea prostituției infantile cu victime ale traficului de persoane¹⁰.

⁷ Scherrer: Detectarea și protecția victimelor traficului de persoane în hotspoturi: evaluare ex-post, EPRS, 2019.

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631757/EPRS_STU\(2019\)631757_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631757/EPRS_STU(2019)631757_EN.pdf)

⁸ Când minorul între 16 și 18 ani este membru de familie, se află în îngrijirea făptuitorului sau într-o relație de încredere, fapta a pus în pericol viața copilului sau a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

⁹ <https://www.g4media.ro/primarul-comunei-sotriile-din-prahova-invalidat-in-urma-unei-condamnari-penale-pentru-pornografie-infantila-anunta-ca-va-candida-din-nou.html>

¹⁰ <https://www.digi24.ro/alegeri-locale-2020/alegeri-locale-2020-primarul-care-a-recunoscut-ca-a-facut-sex-cu-doua-minore-in-primarie-a-fost-reales-1375475>

Confirm legislației în vigoare, pentru ca persoanele condamnate la infracțiuni cu gravitate mare cu victime copii să nu poată participa la alegeri electorale, este necesar ca, prin hotărârea de condamnare, judecătorul să le interzică dreptul de a fi ales pe o anumită perioadă de timp ca pedeapsă complementară (art. 66 alin. 1 lit. C.p.), ceea ce nu reprezintă o practică curentă a instanțelor din România.

De aceea, propunerea noastră este modificarea Legii 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale și a Legii 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților prin suplimentarea categoriilor de persoane care nu pot fi alese în cazul săvârșirii de fapte cu violență comise asupra copiilor. La ambele legi va fi adăugat corespunzător următorul punct: *„persoanele condamnate definitiv pentru comiterea de infracțiuni contra vieții, contra libertății persoanei, privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, contra libertății și integrității sexuale și rele tratamente aplicate minorului, dacă victimele sunt minori la data săvârșirii faptelor și nu a intervenit rehabilitarea judecătorească sau nu a fost împlinit termenul de rehabilitare.”* În apărarea acestei soluții, invocăm opinia Curții Constituționale (Decizia 592 din 8 octombrie 2019) potrivit căreia *„toate persoanele condamnate pentru infracțiuni intenționate care se află în Barou trebuie excluse imediat din avocatură, dacă între timp nu a intervenit rehabilitarea.”* Așa cum o persoană care a comis o infracțiune nu poate prezenta încrederea necesară pentru participarea sa la actele și procesele de justiție, în aceeași măsură aceeași persoană cu un trecut infracțional nu poate îndeplini o funcție publică prin care se realizează administrarea vieții sociale, economice și educaționale a unei comunități în care trăiesc copii.

ARGUMENT (date statistice, principii de dezvoltare socio-emoțională a copilului și raționamente juridice)

Extinderea fenomenului de abuz sexual asupra copilului la nivel internațional

Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene recunoaște dreptul copiilor de a fi protejați împotriva oricăror forme de violență. În acest sens, abuzul sexual asupra copiilor este considerat una dintre cele mai grave infracțiuni care produc suferință copiilor și ale cărei efecte de natură fizică, psiho-emoțională, comportamentală și socială se răsfrâng, inclusiv pe termen lung, asupra vieții lor. Deoarece abuzurile sexuale sunt dificil de identificat și solicită o legislație clară, eficientă și în acord total cu principiul interesului superior al copilului, crearea de instituții adecvate și pregătirea specialiștilor în acest domeniu reprezintă condiția respectării drepturilor fundamentale ale copiilor. Sunt numeroase rapoartele și cercetările care arată o exacerbare a fenomenului de abuz sexual în 2020, anul pandemiei de COVID-19¹¹, cu o creștere constatată în această perioadă și în ceea ce privește cererea din mediul online de materiale care conțin forme de abuz sexual asupra copiilor.¹²

Consiliul Europei a estimat în 18 noiembrie 2020 (Ziua europeană a protecției copiilor împotriva exploatării și abuzurilor sexuale) că, în Europa, „*unul din cinci copii cade victimă unei forme a abuzului sexual*”, și se constată faptul că majoritatea agresiunilor sexuale (între 70 și 85%) sunt inițiate de o persoană pe care copilul o cunoaște și care aparține cercului său social, iar 90% dintre aceste cazuri nu ajung în atenția poliției ori a instanțelor judecătorești. S-a arătat totodată faptul că analizele și statisticile din ultimii ani „*indică în mod clar că exploatarea sexuală este în continuare cea mai răspândită formă de trafic din Uniunea Europeană*”.¹³

În România, din perspectiva protecției copiilor prin identificarea abuzurilor sexuale de către serviciile de asistență socială și serviciile medicale și sesizarea acestora către organele de urmărire penală, observăm o diferență uriașă între datele statistice cu privire la numărul mamelor minore sub 15 ani și numărul cazurilor de abuz sexual numărul inculpaților trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii de act sexual cu un minor (art. 220, Cod penal).¹⁴ Subraportarea fenomenului de abuz sexual este evidentă dacă ținem seama de faptul că sistemul de asistență socială și protecție a drepturilor copilului identifică sub 1.000 de cazuri anual, iar în raportul Ministerului Public se menționează că au fost trimiși în judecată 232 de inculpați pentru comiterea infracțiunii de act sexual cu un minor.¹⁵

An	Mame sub 15 ani	Mame între 15 și 19 ani	Rechizitorii ale procurorilor	Situații de abuz sexual constatate de sistemul de protecție (cu urmărirea penală a agresorilor)
2017	763	19.908	301	762 (367)

¹¹ Europol, *Exploiting isolation: Offenders and victims of online child sexual abuse during the COVID-19 pandemic* (Exploatarea izolării – Infracții și victimele abuzului sexual online asupra copiilor în cursul pandemiei COVID-19), 19 iunie 2020.

¹² Europol a anunțat eliminarea, de către Poliția Federală din Germania, celei mai prolifiche platforme de stocare și distribuire de materiale care înfățișează abuzuri sexuale, găzduite pe *darkweb*, și care avea 400.000 de membri. *4 Arrested in takedown of dark web child abuse platform with some half a million users, 03 May 2021, Press Release.* Link: www.shorturl.at/lpxKS.

¹³ RAPORT referitor la punerea în aplicare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (2020/2029(INI)) Link: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0011_RO.html

¹⁴ Institutul Național de Statistică, date prelucrate. <http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/tables/insse-table>

¹⁵ Raportul de activitate al Ministerului Public pentru anul 2019, 16 aprilie 2020. Link: www.shorturl.at/lnFKN

2018	727	18.753	319	951 (482)
2019	753	18.180	232	994 (507)

Interesul superior al copilului

Constituția României stabilește două principii fundamentale pe care instituțiile publice sunt chemate să le asigure respectarea lor și integrarea în sistemul normativ general și în setul de responsabilități pentru care acestea au fost create. Astfel, primul aliniat al articolului 49 ridică la rang de principiu constituțional primordialitatea intereselor copiilor și tinerilor folosind sintagma „*regim special de protecție și de asistență*” ce trebuie asigurat în orice decizie, proces, măsură ori act care privesc „*realizarea drepturilor lor*”. Aliniatul 3 al aceluiași articol instituie interdicția exploatării copiilor și a implicării lor „*în activități care le-ar dăuna sănătății, moralității sau care le-ar pune în primejdie viața ori dezvoltarea normală*”. Exigențele acestor principii sunt reluate normativ în Codul Civil și, într-o formă suficient de extinsă pentru a permite o interpretare și aplicare adecvate, în Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului. Ambele acte normative obligă autorii oricăror măsuri privitoare la copil să țină seama cu prioritate ori în mod exclusiv de interesele copiilor.

Aplicarea principiului interesului superior al copilului privește orice aspect al vieții copilului, însă acesta se impune conștiinței oricărei persoane, specialist ori nespecialist, când încălcarea drepturilor copilului se produce prin comiterea de acte de violență de orice fel (fizică, emoțională ori sexuală). Acest principiu fundamentează inviolabilitatea sexuală a copiilor și trebuie să constituie reperul de bază în actele procedurale penale de combatere a faptelor de abuz și exploatare sexuală care pun în pericol viața și sănătatea copiilor.

Documente internaționale

Conform *Convenției ONU cu privire la drepturile copilului*, art. 34, statele se angajează să protejeze copilul contra oricărei forme de exploatare sexuală și de violență sexuală, pentru a împiedica „*incitarea sau constrângerea copiilor*” de a fi implicați în activități sexuale ilegale și psihologic dăunătoare dezvoltării lor. Cele două aspecte ale victimizării copiilor, „*incitarea*” și „*constrângerea*”, acoperă atât situațiile în care forța fizică sau amenințările sunt căile de supunere a unui copil la abuzul sexual, cât și orice altă formă de abuz sau exploatare sexuală (inclusiv, producția de materiale care conțin abuzuri sexuale) neînsoțite de constrângere fizică ori morală a victimei copil. Oricare din formele în care se desfășoară abuzul sexual sunt, din punct de vedere psihologic, la fel de „*intruzive, exploatare și traumatizante*”.

*Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale*¹⁶ și *Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile*¹⁷ dezvoltă această ambivalență a modului în care abuzatorii ajung să comită agresiunile sexuale prin descrierea a trei situații distincte: folosirea abuzivă a „*poziției recunoscute de încredere, autoritate sau influență asupra copilului*”, a „*situației deosebit de*

¹⁶ *Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale**) Lanzarote, 25 octombrie 2007. Link: <https://rm.coe.int/168046e1d9>

¹⁷ *Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile*. Link: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011L0093&from=RO>

vulnerabile a unui copil, în principal ca urmare a unui handicap psihic sau fizic sau ca urmare a unei situații de dependență” sau când „se recurge la constrângere, forță sau amenințări”.

Nu în ultimul rând, *Strategia UE pentru o luptă mai eficientă împotriva abuzurilor sexuale comise asupra copiilor*¹⁸ menționează faptul că Statele membre, deși au realizat progrese importante în aplicarea legislației europene, au *dificultăți în aplicarea dreptului penal* (în special cu privire la definirea infracțiunilor și a cuantumurilor de pedeapsă) și în implementarea măsurilor de asistență, de ajutor și de protecție a victimelor copii cu respectarea principiului interesului superior al copilului.¹⁹

Practica instanțelor judecătorești din România / Cazul M.G.C. v. ROMANIA

Modul în care societatea înțelege, prin instituțiile sale sau prin mentalitatea generală a cetățenilor ei, să trateze problematica abuzurilor sexuale comise asupra copiilor definește, din perspectiva drepturilor copilului, nivelul său de civilizație. În acest sens, în ultimii ani, presa din România a atras atenția asupra numărului foarte mare de cauze în care copiii sub 14 ani care au suferit abuzuri sexuale au fost considerate de către polițiști, judecători și judecătorești ca acte sexuale consimțite, deși victimele au fost copii de 9 sau 11 ani. Investigațiile jurnalistice (Dela0.ro)²⁰ au condus la concluzia că din cele peste o mie de dosare penale care privesc infracțiunile de act sexual cu minori sub 15 ani, în 3 din 4 cazuri instanțele românești au încadrat abuzul ca act sexual în care cu un minor, ca soluție procedurală ce implică existența unui consimțământ.

Unul dintre aceste privește un abuz sexual comis în 2009 asupra unei fetițe de 11 ani de un adult (52 de ani) și alți 4 adolescenți. Prima instanță, Judecătoria Deva, a considerat că fapta reprezintă act sexual cu un minor și pronunță 3 ani de închisoare pentru agresorul adult și plata unei despăgubiri de 10.000 de lei, deși copilul a declarat că a fost amenințată de către acesta că va fi bătută, iar de către unul dintre adolescenți că va folosi cuțitul, ceea ce ar fi fost suficient pentru încadrarea faptei la viol. Instanța a considerat important să includă în motivație faptul că reclamanta se îmbrăca sumar și că „*Dacă actul sexual ar fi avut loc prin constrângerea victimei sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, este evident că aceasta nu ar fi continuat obiceiul anterior [să meargă să se joace cu fetele vecinilor]*”. La apelul victimei, Tribunalul Hunedoara a încadrat fapta la viol și condamnă inculpatul la 4 ani de închisoare, sub minimul prevăzut de Codul Penal (5 ani), reținând buna conduită a inculpatului și ignorând pericolul social al modului de comitere a infracțiunii și repercusiunile psiho-emoționale și sociale asupra victimei.²¹ Curtea de Apel admite recursul declarat de agresor și menține decizia Judecătorei Deva, bazându-și decizia exclusiv pe declarațiile inculpaților, ignorând întreg conținutul expertizei medico-legale psihiatrice și ajungând la concluzia că toate actele sexuale au fost inițiate de reclamantă.²² Dosarul ajunge în cele din urmă în atenția Curții

¹⁸ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor. Strategia UE pentru o luptă mai eficientă împotriva abuzurilor sexuale comise asupra copiilor. www.shorturl.at/zEJ09

¹⁹ Vezi, *Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliul de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a respecta Directiva 2011/93/UE din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile* - COM(2016) 871 și COM(2016) 872.

²⁰ Oncioiu, Diana (Dela0.ro). „Dreptate strâmbă: 3 din 4 cazuri de acte sexuale cu victime copii sunt judecate în instanțele românești ca fapte consimțite”. Link> <https://beta.dela0.ro/acte-sexuale-victime-copii-judecate-fapte-consimtite/>

²¹ La plângerea părinților cu privire la neluarea în considerare a expertizei psihiatrice, prim-procurorul adjunt al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara declară că „din analiza tuturor actelor dosarului nu a rezultat fără dubiu că actele sexuale au fost săvârșite fără acordul părții vătămate, nefiind deci întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de viol”.

²² În plus, constatăm în motivație și o inconsecvență gravă de logică argumentativă atunci când se precizează că, în Codul Penal, „Prezumția lipsei discernământului se aplică numai minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani și au săvârșit o infracțiune, dar în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 198 C. pen., minorul [reclamantul] este victimă și nu făptuitor.”.

Europene a Drepturilor Omului care constată că a existat o încălcare a obligațiilor pozitive ale statului pârât prevăzute la art. 3 (protecția împotriva tratamentelor inumane și degradante) și la art. 8 (dreptul la respectarea vieții private și de familie) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și că „*cercetările făcute în cauza reclamantei și, în special, abordarea urmată de instanțele naționale, în contextul lipsei unei practici naționale consecvente în materie, nu au întrunit cerințele inerente obligațiilor pozitive ale statelor de a aplica efectiv un sistem de drept penal care pedepsește toate formele de viol și abuz sexual asupra copiilor.*”²³

De interes pentru prezenta propunere de modificare a Codului Penal sunt mențiunile și concluziile CEDO referitoare la exemplele de jurisprudență prezentate de către părți în legătură cu încadrarea juridică la viol versus act sexual cu un minor:

1. **în practica instanțelor judecătorești există o problemă în stabilirea existenței consimțământului, apărând dificultăți în adoptarea unei abordări unitare** (contrar mențiunilor Guvernului României în poziția sa în fața Curții Europene, potrivit cărora ar exista o practică judiciară de încadrare la viol atunci când victimele au o vârstă fragedă – „*ca de exemplu în cazurile în care victimele au între 6 și 9 ani*”, nefiind explicat pe baza căror date științifice privind dezvoltarea copilului a fost ales pragul de 9 ani de la care putem prezuma consimțământul sexual);
2. **condamnările pentru viol apar predominant în cauzele în care este probată utilizarea violenței, adică constrângerea fizică, cu toate că legislația penală nu prevede pentru infracțiunea de viol nicio cerință expresă de rezistență fizică din partea victimei, dimpotrivă definiția dată de legiuitor include și varianta comiterii faptei prin constrângerea morală** (prin care făptuitorul profită de lipsa de apărare sau de exprimarea a voinței cauzată de vârsta copilului ori de starea de imobilitate tonică, supunere totală sau „îngheț”, ca răspuns automat al terorii produse de abuz sau al incapacității de înțelegere a ceea ce se întâmplă);
3. **într-un număr mare de cazuri, consimțământului copilului este dedus în mod eronat din reacțiile specifice copiilor față de abuz și traumă, cum ar fi absența reacțiilor de opunere sau a strigătelor după ajutor, tăcerea față de părinți, confirmându-se prezența îngrijorătoare în raționamentelor unora dintre magistrați a miturilor privind abuzul sexual (vezi mai jos „Consimțământul / discernământul sexual”)**
4. **absența solicitărilor din partea magistraților a evaluărilor psihiatrice sau psihologice ale victimelor** (nivelul de dezvoltare cognitivă, starea emoțională a victimei, dinamica familiei de origine, cultura și mediul de proveniență) pentru a putea fi în măsură să decidă asupra existenței unui consimțământ valid, a maturității sexuale pentru actul sexual și cu privire la necesitatea unor investigații psihologice ori psihiatrice suplimentare necesare stabilirii unui anumit tip de terapie.²⁴

Urmare a acestei hotărâri CEDO, Comitetul Miniștrilor Consiliului European a decis plasarea României sub monitorizare la capitolul „*protecția contra rețelilor tratamente*”, constatând „*incapacitatea în dezvoltarea unei practici judiciare stabile și coerente cu privire la noțiunea de consimțământ, pentru a diferenția cu claritate cazurile de viol de cazurile de act sexual consimțit cu un minor.*” S-a menționat că autoritățile din România, la nivelul instanțelor și parchetelor, acordă o atenție excesivă absenței probei rezistenței fizice, omițând să evalueze dacă a avut loc un consimțământ valabil din perspectiva vulnerabilității speciale a copiilor sau persoanelor cu

²³ European Court of Human Rights, *Case of M.G.C. v. ROMANIA*, punctul 65.

²⁴ European Court of Human Rights, *Case of M.G.C. v. ROMANIA*, punctele 52, 63 și 65.

dizabilități psihosociale, și că nu au examinat oportunitatea unor modificări legislative privind evaluarea și stabilirea consimțământului unui copil victimă a abuzului și exploatării sexuale.²⁵

Subsecvent, Consiliul Europei a apreciat măsura Consiliului Superior al Magistraturii, din 20 mai 2020, luată pe fondul investigațiilor din mass-media²⁶, de sesizare a Inspecției Judiciare pentru realizarea unui *“control tematic la instanțe și parchete referitor la modul de investigare și soluționare a cauzelor privind infracțiuni la viața sexuală cu victime minore (viol, act sexual cu un minor), aflate pe rolul acestora în perioada 1.02.2014 – la zi, obiectivele controlului având în vedere practica instanțelor și parchetelor (soluții definitive) în aspecte precum: aprecierea consimțământului ca fiind valabil sau nevalabil prin raportare la vârsta victimei, standardele de probațiune care conduc la dispunerea unei soluții de trimitere în judecată sau de tragere la răspundere penală ori, dimpotrivă, de netrimiteri în judecată sau de achitare în aceste cauze etc.”*²⁷ Din relatările jurnaliștilor de la Dela0.ro,²⁸ care au putut consulta raportul CSM nepublicat, rezultă că, **din cele 18.549 de sesizări cu privire la fapte penale de abuz sexual cu victime minore (1 februarie 2014-29 iulie 2020), mai puțin de 20% (3.496) au fost finalizate prin trimiterea în judecată a agresorilor, iar pentru două treimi (12.636) au fost adoptate soluții de clasare.** De asemenea, a fost evidențiat faptul că instanțele judecătorești și parchetele nu urmează o *„practică stabilă și coerentă”*, conform solicitării Consiliului Europei, încadrarea abuzului sexual comis asupra copilului la „viol” ori „act sexual cu un minor” fiind supusă hazardului.

Mituri cu privire la abuzul sexual (cu incidență în decizii judecătorești)

În societatea actuală se manifestă, mai mult sau mai puțin pregnant, așa-numitele mituri²⁹ despre actele sexuale cu copii, care au ca efect imediat minimizarea gravității faptelor, respingerea acuzațiilor de abuz sexual asupra copilului sau presupunerea existenței unui consimțământ valid la actul sexual din partea copiilor. De asemenea, ignorând faptul că abuzul sexual asupra este în primul rând un act de „putere”, au fost pronunțate hotărâri judecătorești cu formulări care reproduc unele dintre miturile care afectează obiectivitatea și logica juridică, și, similar, atitudinea reprezentanților serviciilor sociale responsabile cu identificarea situațiilor de abuz și sesizarea autorităților este influențată deseori de prezența ori absența acestor prejudecăți. În literatura științifică³⁰, au fost relevate 5 astfel de concepții:

1. Abuzul sexual este atât de înfricoșător și ieșit din comun încât, cu siguranță, copiii îl vor dezvălui imediat altor persoane, considerând că astfel vor fi în siguranță și că abuzul se va opri odată cu dezvăluirea lui;
2. Plângerea adresată autorităților cu privire la un abuz sexual comis asupra copilului este mai fiabilă procedural cu cât este mai coerentă și mai aproape de momentul comiterii abuzului;

²⁵ Fișa României, Departamentul de Punere în Executare a Deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului.

<https://rm.coe.int/16807097cf>

²⁶ Vezi nota 3.

²⁷ Consiliul Superior al Magistraturii, *Infoletter CSM nr. 6/2020*.

²⁸ <https://beta.dela0.ro/raportul-inspectiei-judiciare-cum-trateaza-statul-roman-infraciunile-sexuale-cu-victime-minore/>

²⁹ Summit, Roland C. (1983). *The child sexual abuse accommodation syndrome*. Child Abuse & Neglect, 7, 177-193.

³⁰ Lisa DeMarni Cromer & Rachel E. Goldsmith (2010) Child Sexual Abuse Myths: Attitudes, Beliefs, and Individual Differences, Journal of Child Sexual Abuse, 19:6, 618-647, <https://doi.org/10.1080/10538712.2010.522493>. ENGLAND, L.W. and THOMPSON, C.L. (1988), Counseling Child Sexual Abuse Victims: Myths and Realities. Journal of Counseling & Development, 66: 370-373. <https://doi.org/10.1002/j.1556-6676.1988.tb00889.x>

3. Abuzul sexual asupra copilului este un fenomen rar întâlnit, e comis doar de către bărbați, de persoane necunoscute și în familiile cu statut social-economic scăzut și educație precară;
4. Copiii fabulează atunci când este vorba de abuz sexual, iar plângerea formulată cu întârziere ori retragerea ei sunt indicii ale unei acuzații neadevărate;
5. Adoptarea unor comportamente de risc (vestimentație, limbaj, prezența în anumite zone ori spații, acceptarea relațiilor sociale cu adulți, integrarea în grupuri din care fac parte adulți etc.) sau lipsa reacției de opunere din partea copiilor sau adolescenților în momentul inițierii abuzului sunt dovezi ale consimțământului tacit pentru actul sexual.

Aceste mituri apar și se mențin și în societatea românească, predominant în contextul unui fenomen general al toleranței față de abuzul sexual comis asupra copilului care face posibilă atitudinea acuzatoare la adresa victimei despre care se afirmă că a precipitat ori a provocat abuzul sexual. Reacția societală de acceptare poate fi încurajată și poate căpăta dimensiuni inacceptabile³¹ în special când aplicarea legislației penale integrează aceleași false presupuneri și o interpretare a normelor juridice fără a lua în considerare drepturile fundamentale ale copilului și principiile minimale ale psihologiei victimei sau ale relației victimă-agresor. De asemenea, lipsa serviciilor sociale și incapacitatea acestora de a identifica abuzul și de a-l raporta corect constituie factori de validare sau de propagare a miturilor de mai sus.

Considerăm că un rol fundamental de stopare a acestui fenomen de extindere a toleranței față de abuzul și exploatarea sexuală îl îndeplinesc instituțiile din poliție, justiție și sistemul de protecție a drepturilor copilului.

Consimțământul / discernământul sexual

Vârsta consimțământului sexual – vârsta la care adolescenții sunt considerați apți din punct de vedere legal să consimtă la activități cu caracter sexual – reprezintă un reper juridic important în protecția copiilor împotriva abuzului și exploatării sexuale. În România, ca și în alte state europene (Marea Britanie, Spania, Olanda, Norvegia, Finlanda, Belgia, Moldova, Luxemburg)³², vârsta stabilită pentru a consimți în mod valid la un act sau la un raport sexual este de 16 ani.

Organizația Mondială a Sănătății definește abuzul sexual ca „participare a unui copil într-o activitate sexuală pe care nu o înțelege deplin și pentru care nu poate consimți în cunoștință de cauză sau nu este pregătit din punct de vedere al dezvoltării sale”.³³ Astfel, conceptul de abuz sexual conține trei situații distincte: incapacitatea cognitivă de înțelegere a consecințelor actului sexual, lipsa unui consimțământ informat și imaturitatea biologică și emoțională a copilului.

Prin considerarea acestor dimensiuni ale abuzului, obținem o parte a construcției conceptuale a „*consimțământului sexual*”. Ceea ce lipsește este aspectul libertății reale de a accepta ori de a

---

³¹ Cazul fetei violate de 7 tineri din județul Vaslui a dat naștere din partea membrilor unor comunități rurale unor presiuni atât de mari încât a determinat Tribunalul din Vaslui, care nu a solicitat consilierea psihologică a victimei, să înlocuiască măsura arestului preventiv cu arestul la domiciliu și, mai târziu printr-o decizie a Curții Constituționale, cu măsura preventivă a controlului judiciar, deși era evidentă situația de risc la care magistrații, prin decizia lor, expuneau victima. Link: <https://bit.ly/3ddhZQI>

³² Alte state au stabilit că un copil de 14 se poate angaja în relații sexuale începând cu vârsta de 14 ani (Germania, Austria, Ungaria, Italia, Bulgaria, Letonia, Portugalia) sau de la 15 ani (Franța, Suedia, Slovenia, Polonia, Danemarca, Grecia, Cehia, Slovacia, Croația, Islanda). În Cipru, vârsta consimțământului sexual este stabilită la 17 ani.

³³ World Health Organization and International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect. (2006). *Preventing child maltreatment: A guide to taking action and generating evidence*. Geneva, Switzerland: WHO; http://www.who.int/violence_injury_prevention/publications/violence/child_maltreatment/

declina implicarea într-un act sexual, cu alte cuvinte acel context social în care consimțământul poate fi exprimat „liber și voluntar”, posibil doar în absența oricărei forme de presiune socială, psihologică și economică.

Astfel, abuzul sexual comis asupra copilului capătă un caracter distinctiv de **profundă inechitate și inadmisibilitate socială**³⁴ ce rezultă, separat sau prin asocierea lor, din evidențierea următorilor factori:

- *relația de putere și autoritate exploatată de agresor față de copilul victimă* (pe fondul relațiilor de familie și al relațiilor cu lideri spirituali ori cu persoanele de îngrijire ori protecție din sistemele școlar, medical, de protecție socială, de ordine publică etc.);
- *poziția de inegalitate* (de vârstă, de gen, cognitivă, psihologică, emoțională, economică, culturală ori fizică);
- *exploatarea vulnerabilității copilului* (prezența unei dizabilități, a unor afecțiuni medicale sau prezența copilului în contexte de risc – pe perioada nopții, departe de persoanele de încredere, în zone fără circulație sau în alte spații care produc anxietate ori temere pentru siguranța proprie);
- *producerea de efecte adverse medicale, dezechilibre de comportament, psiho-emoționale și sociale* (simptomele pot fi recunoscute imediat sau pot apărea la mult timp după abuz).

Oricare dintre acești factori constituie un indiciu al existenței constrângerii fizice ori morale a victimei, fără să fie de interes în analiza abuzului sexual faptul că un copil sub vârsta de 14 ani a opus sau nu rezistență sau și-a exprimat verbal refuzul ori acordul cu implicarea în activitățile sexuale abuzive. Producerea constrângerii nu necesită acțiunea directă a agresorului, ci este suficient ca acesta să profite de poziția sa dominantă asupra victimei, de inegalitatea sub variatele forme menționate mai sus, de starea de vulnerabilitate sau de urmările ce se pot produce asupra persoanei copilului.

Cazuistica penală a cuprins numeroase situații în care agresorii sexuali au folosit în apărarea lor aparența „maturității sexuale” a victimei care, deși aflată la pubertate (12 ani), prezenta trăsături de dezvoltare fizică caracteristice adolescenței (16-18 ani), ceea ce nu poate constitui un element de reținut în circumstanțierea agresiunii sexuale și, mai departe, a stabilirii vinovăției a abuzatorului. Responsabilitatea cu privire la abuz se analizează exclusiv din perspectiva persoanei agresorului și a actelor sale și nu poate fi atenuată ori anulată doar pentru că „evaluarea” vârstei biologice sau mentale a copilului a fost eronată.

De asemenea, pot fi menționate și decizii ale magistraților (procurori sau judecători) prin care au considerat că un copil de 11 ani e suficient de bine dezvoltat din punct de vedere psihic, încât se poate presupune un consimțământ pentru o relație sexuală cu un adult: *“Deși în cauză este vorba de o vârstă foarte fragedă a părții vătămate, respectiv 11 ani, cu privire la iresponsabilitate nu se poate face o asimilare, ca să se considere că partea vătămată nu este conștientă de faptele sale”* (în accepțiunea unui procuror) sau *„În ceea ce privește vârsta minorei [11 ani], dată fiind dezvoltarea psihică la această vârstă, instanța nu o va reține raportat la probele administrate”* (în accepțiunea unui judecător). Ori că este posibil ca un copil „chiar dacă nu a împlinit vârsta de 12 ani – să aibă aptitudinea de a se apăra și de a-și exprima voința” (motivația unui judecător).³⁵

³⁴ Mathews, B., & Collin-Vézina, D. (2019). *Child Sexual Abuse: Toward a Conceptual Model and Definition*. Trauma, violence & abuse, 20(2), 131–148.

³⁵ În Case of M.G.C. v. ROMANIA, 2016, European Court of Human Rights.

Principiul inadmisibilității abuzului sexual comis asupra unui copil care nu a împlinit 14 ani (și care nu răspund penal, ceea ce arată o poziție clară din partea legiuitorului față de incapacitatea unui copil aflat la această vârstă să înțeleagă deplin responsabilitatea sa socială și urmările faptelor sale) este argumentul fundamental pe care îl invocăm în susținerea propunerilor noastre legislative cu privire la implicarea copiilor în acte de natură sexuală.

ANEXA 1

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Codului penal

Forma în vigoare	Propuneri modificare
Capitolul VII Traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile	
<p>Articolul 213 Proxenetismul</p> <p>(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituției s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(3) Dacă faptele sunt săvârșite față de un minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.</p> <p>(3[^]1) Dacă fapta prevăzută la alin. (3) a fost săvârșită în una dintre următoarele împrejurări:</p> <p>a) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;</p> <p>b) minorul se afla în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;</p> <p>c) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor, limitele speciale ale pedepsei prevăzute la alin. (3) se majorează cu încă o pătrime.</p> <p>(4) Prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.</p>	<p>Articolul 213 Proxenetismul</p> <p>(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituției s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p>
<p>Articolul 216 Folosirea serviciilor unei persoane exploatare</p> <p>Fapta de a utiliza serviciile prevăzute în art. 182, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.</p> <p>Articolul 216[^]1 Folosirea prostituției infantile</p> <p>Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.</p>	<p>Articolul 216 Folosirea serviciilor unei persoane exploatare</p> <p>Fapta de a utiliza serviciile prevăzute în art. 182, prestate de o persoană despre care beneficiarul știe că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.</p> <p>Articolul 216[^]1 Folosirea prostituției infantile</p> <p>Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.</p>
Capitolul VIII	Capitolul VIII

Infrațiuni contra libertății și integrității sexuale	Infrațiuni contra libertății și integrității sexuale
<p>Art. 218 Violul</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1).</p> <p>(3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;</p> <p>c) victima este un minor;</p> <p>d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;</p> <p>e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;</p> <p>f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.</p> <p>(3[^]1) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și d)-f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.</p> <p>(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) și alin. (2) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepsește.</p>	<p>Art. 218 Violul</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1).</p> <p>(3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;</p> <p>c) victima este un minor cu vârsta între 14 și 18 ani;</p> <p>d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;</p> <p>e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;</p> <p>f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.</p> <p>(3[^]1) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au fost comise:</p> <p>a) față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și d)-f);</p> <p>b) față de un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani;</p> <p>c) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.</p> <p>(4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(4[^]1) Dacă faptele comise în circumstanțele prevăzute la aliniatul (3) și (3[^]1) au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) și alin. (2) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepsește.</p>
Art. 219 Agresiunea sexuală	Art. 219 Agresiunea sexuală

<p>(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Pedepsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;</p> <p>c) victima este un minor;</p> <p>d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;</p> <p>e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;</p> <p>f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.</p> <p>(2[^]1) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) au fost comise față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și d)-f) sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.</p> <p>(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art. 218 alin. (1) și alin. (2), fapta constituie viol.</p> <p>(5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se pedepsește.</p>	<p>(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Pedepsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;</p> <p>c) victima este un minor cu vârsta între 14 și 18 ani;</p> <p>d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;</p> <p>e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;</p> <p>f) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.</p> <p>(2[^]1) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când faptele prevăzute la alin. (1) au fost comise:</p> <p>a) față de un minor în circumstanțele prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și d)-f);</p> <p>b) față de un minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani;</p> <p>c) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor.</p> <p>(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(3[^]1) Dacă faptele comise în circumstanțele prevăzute la aliniatul (2) au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art. 218 alin. (1) și alin. (2), fapta constituie viol.</p> <p>(5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se pedepsește.</p>
<p>Articolul 220 Actul sexual cu un minor</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și</p>	<p>Articolul 220 Actul sexual cu un minor</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și</p>

orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani se pedepesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

- a) minorul este membru de familie al majorului;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;
- e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Fapta prevăzută la alin. (2) se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 14 și 16 ani se pedepesc cu închisoarea **de la 3 la 7 ani**.

(2) În cazul faptei prevăzute la alin. (1), săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, consimțământul minorului constituie cauză justificativă doar în situația când diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea **de la 4 la 10 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

- a) minorul este membru de familie al majorului;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea **de la 5 la 12 ani** și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;
- e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Abrogat.

<p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;</p> <p>c) fapta a pus în pericol viața minorului;</p> <p>d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;</p> <p>e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.</p> <p>(6) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2), precum și la alin. (4) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(5) se pedepsește.</p>	<p>(6) Fapta prevăzută la alin. (1), precum și la alin. (4) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1)-(5) se pedepsește.</p>
<p>Articolul 221 Coruperea sexuală a minorilor</p> <p>(1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.</p> <p>(2) Pedepsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:</p> <p>a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;</p> <p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;</p> <p>c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>d) fapta a pus în pericol viața minorului.</p> <p>(2[^]1) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 14 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la două luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:</p> <p>a) minorul este membru de familie al majorului;</p> <p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza</p>	<p>Articolul 221 Coruperea sexuală a minorilor</p> <p>(1) Abrogat.</p> <p>(2) Abrogat.</p> <p>(2[^]1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor cu vârsta între 14 și 18 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:</p> <p>a) minorul este membru de familie al majorului;</p>

<p>sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;</p> <p>c) fapta a pus în pericol viața minorului;</p> <p>d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.</p> <p>(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1), (2) și (2[^]1) se pedepsește.</p>	<p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;</p> <p>c) fapta a pus în pericol viața minorului;</p> <p>d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepesc cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1), (2) și (2[^]1) se pedepsește.</p>
<p>Articolul 222 Racolarea minorilor în scopuri sexuale</p> <p>(1) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 221, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.</p>	<p>Articolul 222 Racolarea minorilor în scopuri sexuale</p> <p>(1) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(2) Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 274, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 2 ani la 7 ani.</p>

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale

Forma în vigoare	Propuneri modificare
<p>Articolul 6</p> <p>(2) Nu pot fi aleși:</p> <p>a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată;</p> <p>b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), precum și persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.</p>	<p>Articolul 6</p> <p>(2) Nu pot fi aleși:</p> <p>a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată;</p> <p>b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), precum și persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.</p> <p>c) persoanele condamnate definitiv pentru comiterea de infracțiuni contra vieții, contra libertății persoanei, privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, contra libertății și integrității sexuale și rele tratamente aplicate minorului, dacă victimele sunt minori la data săvârșirii faptelor și nu a intervenit reabilitarea judecătorească sau nu a fost împlinit termenul de reabilitare.</p>

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților

Forma în vigoare	Propuneri modificare
<p>Articolul 2</p> <p>(6) Nu pot fi aleși:</p> <p>a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată;</p> <p>b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (5);</p> <p>c) persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege.</p>	<p>Articolul 2</p> <p>(6) Nu pot fi aleși:</p> <p>a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată;</p> <p>b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (5);</p> <p>c) persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă sau prin lege;</p> <p>d) persoanele condamnate definitiv pentru comiterea de infracțiuni contra vieții, contra libertății persoanei, privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, contra libertății și integrității sexuale și rele tratamente aplicate minorului, dacă victimele sunt minori la data săvârșirii faptelor și nu a intervenit reabilitarea judecătorească sau nu a fost împlinit termenul de reabilitare.</p>